

която ушъ фалирал и Шимачекъ станалъ управителъ и проговорихъ нѣщо си по чехски, обърна се къмъ мене и каза: „Г-нъ Шимачекъ не остава съгласенъ“.

По това връме азъ бѣхъ длъженъ на 1500 д. спомоществователи по единъ левъ отъ предплата на книгата. Въ Софийската Отоманска Банка и въ Народната тамо както и въ Пловдивската подъ поръчителството на г-на В. Шопова обръ-



В. Ив. Шоповъ.

щахъ се три мои полици отъ 2600 л. Въ лошо положение испаднахъ. И за прехрана на съмейството си пари нѣмахъ. Често пяти отъ единъ приятел по 2—3 лева въ седмицата взимахъ. Хозяина Енчо Димитревъ щомъ метнеше надвечеръ нѣкоя чашка, великий канонъ ни четеше. Нѣмаше и какво да продадемъ изъ къщи, защото, следъ съединението такива разбойници нападнаха въ Пловдивъ, които всичко испродадохъ и за които нѣколко думи ще кажемъ по-сетнѣ.